

DRA INTE IN HUNDEN I KOPPLET

Eva Bodfäldt. Oktober 8, 2009
Zakk, foto Åsa Lindholm

JAG HETER EVA BODFÄLDT och är hundkonsult med inriktning på inlärningspsykologi och samspelet hund-människa.

Vi lever i ett samhälle där koppelpromenader är ett måste. För en del hundar innebär kopplet en tillfällig säkerhet innan det är fritt fram att springa lös medan det för andra är livets dragsele. Vad är det för faktorer som spelar in när en hund drar i kopplet?

Koppelknyck,

behöver inte vara negativt. Visa din hund en godis eller leksak som du snabbt gömmer bakom din rygg. Ryck med lätta, snabba knyck i kopplet tills du får ögonkontakt. Lek/ge en godbit invid ditt vänstra knä samtidigt som du rör dig framåt eller i en svag cirkel. Prova nu i olika situationer att röra dig i olika riktningar. När din hund går utan att dra i kopplet stannar du samtidigt som du knycker lätt i kopplet. Ögonkontakt leder till belöning, aktivitet, frihet, varsågod etc. Eftersom knycket är betingat till lek/godis kommer knycket fungera som en klicker. Rätt beteende leder till knyck som leder till något kul.

Bestäm riktning, träna många stopp och knyck i slakt koppel. Aktivera din hund rent allmänt i kopplet så är chansen avsevärt större att ni kommer att trivas tillsammans.

Idag på valpkursen placerade vi ut en leksak, godis, glad människa med godis eller leksak, som hundägaren fick träna mot. Till en början genom att enbart stå still och knycka för att få kontakt och belöna med ett "varsågod" till belöningen. Sedan fick hundägaren röra sig mot den utlagda belöningen och prova att stanna samtidigt som de knyckte. Omedelbart hunden tog kontakt bjöds den på ett "varsågod". Vill du att din hund ska komma närmre - dra aldrig in den. Backa alltid!

Mer om koppelträning finns att läsa i [Kontaktkontraktet](#).

Förhoppningsvis klarar du som läsare av ännu ett gott expertråd!!

Jag försöker mig på en sammanfattning av **Åsa Ahlboms** tankar i samma ämne, från boken: "*Vardagsuppfostran, utifrån känsla och respekt*" / William K.

LÄR VALPEN RESPEKTERA KOPPLETS LÄNGD

Åsa Ahlbom påpekar att hunden och vi har våra halsar konstruerade på liknande sätt. Om vi klämmer åt kring vår egen hals, inser vi hur känslig denna del av kroppen är för tryck. Hon går så långt att hon dömer ut alla typer av halsband som olämpliga, speciellt för valp och unghund! Ahlbom förespråkar en väl utprovad sele.

Men ... detta handlar om hjälpmedel, för att få hunden att göra någonting, för den så onaturligt som att gå i koppel. Dessutom bredvid oss och i vår takt!

Hela problematiken (tiken ...?) utgår ifrån att vi tänker fel. Vi utgår ifrån vårt perspektiv - inte hundens. Hunden förstår inte alltid vad vi vill och blir osäker.

Den lilla valpen följer naturligt ägaren, av nyfikenhet, bundenhet, intresse ... medan unghunden är mera försigkommen och gärna försöker dra iväg på egen hand. Det gäller därför att redan valpen lär sig att gå utan att dra.

Vårt samhälle tillåter inte lösspringande hundar, vare sig i stadstrafik eller i skogen. I staden kan hunden bli påkörd, i skogen kan den ge sig ut på jakt efter vilt.

Vi återgår till den lilla valpen och introduktionen med koppelgång. Valpen kanske inte drar alls, utan stannar, sätter sig, vägrar gå. Här räcker det i regel inte med att mildt locka och fresta valpen. Du måste lite mera bestämt se till att den kommer framåt.

Valpen har sele! Styr hunden framåt, med kopplet eller puffa på ... visa tydligt med kroppen vad du vill! Ge inte godis! Försök att få till ett samspel, visa att du är lugn, men bestämd. Kopplet bör vara ett positivt band mellan dig och hunden - aldrig ett maktmedel!

Hunden börjar förhoppningsvis snart att gå framåt. Antagligen drar den fortare än i din takt. Du ska inte försöka följa hunden!

Bromsa försiktigt i selen! Hunden tittar förvånat ... och **du visar glatt och tydligt med kroppen vad du vill ... riktning, fart och anpassning till dig!** Valpen anpassar sig, och du visar att du är nöjd ... Chansen att det går så här, ökar om du uppträder säkert och resolut. Detta ser hunden, utan att nödvändigtvis vrida på huvudet. I vardagsuppfostran gäller främst kroppsspråk, men gärna dubbla kommandon! I tävlingslydnad använder man ORD och ingenting annat!

Sammanfattningsvis: Valpen/hunden bär SELE! Den drar. Du bromsar lätt. Den tar kontakt och reagerar. Du visar med kroppsspråk vad du vill. Glatt, bestämt och tydligt anger du riktning och fart. Hunden anpassar sig efter dig. Enkelt i teorin! Prioritera kontakt och samspel, oavsett hjälpmedel!

/William K.

DRAG I KOPPEL, BORTA PÅ NÅGRA MINUTER.

FREDRIK STEEN: Den här härliga vovven med dess ägare vann en träning med mig för en tid sedan på Agria.se

Häromdagen träffades vi, och det vi arbetade mest med var – drag i kopplet! Vi tog en promenad så jag fick se hur det hela såg ut. Och det var klassiskt. En hund som drog mot stolpar, mot luktfläckar, mot allt som var intressant.

Vi pratade lite om problemet och jag berättade om hur jag såg på det hela. Den första övningen vi gjorde var att stå stilla. Att stå stilla med en hund, och att hunden finner sig i det utan att dra bort från den stillastående ägaren, är enligt mig lektion 1A i detta. Ägaren ska inte säga något kommando så som sitt, ligg, eller stanna. Utan bara stå still och "berätta" för hunden att det får du också göra.

Det gick enkelt och fort, och gjordes med hjälp av fysisk kontakt och kroppsspråk. Inte koppelhantering. Ganska snart förstod hunden vad vi "berättade" och ganska snart anpassade sig hunden till detta.

Sedan gick vi sakta framåt. När hunden började dra i kopplet, vilken den har gjort i fyra år, agerade vi precis på samma sätt som då vi stod stilla. Hunden förstod genast budskapet, och bara efter några minuters träning gick hunden glatt och uppmärksamt vid sin duktiga ägares sida. Detta var en otroligt lättlärd och fin hund, som mer eller mindre omedelbart slutade med att dra i kopplet.

Orsak?

Genom kommunikation på ett sätt som hunden faktiskt förstår, så anpassade sig hunden omedelbart. Vanlig fel hundägare gör som ger ett resultat – hunden drar i kopplet!

-Ägaren ger med sig då hunden drar mot något. På så sätt lär man egentligen hunden att det lönar sig att dra i kopplet.

-Ägaren accepterar drag i kopplet idag och i morgon, men blir sur på hunden i övermorgon. Dagen efter det så är det okej om hunden drar i kopplet igen. Alltså en oerhörd inkonsekvens.

-Ägaren är för tråkig i hundens ögon och måste bli mer spännande för hunden på promenaderna.

_____

OBS: De språkfel som förekommer får Steen stå för. Jag låter dem stå kvar./William.